

Με τα μάτια βουρκωμένα βλέπεις τον κόσμο καθαρότερα.
Με τα μάτια κλειστά βλέπεις τον κόσμο όπως τον θέλεις.

Κόσμος και... μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Εργατικών στις φετινές εθνικές εκλογές.

Παρόλα, αυτά τα ΜΜΕ παρουσιάζουν τον κ. Αμποτ σε όλα τα στάδια γδυσίματος σαν δείγμα σπουδαίου πολιτικού ηγέτη με όραμα για την Αυστραλία, ενώ υπονομεύουν και

στο πακέτο στήριξης της οικονομίας που έσωσε περίπου 200.000 οικογένειες από το φάσμα της ανεργίας με τις αναπόφευκτες παράπλευρες απώλειες. Η κυβέρνηση όχι μόνο κράτησε το ποσοστό ανεργίας σε επίπεδα που ζηλεύει ο κό-

Ο εξωραϊσμός του Τόνι Αμποτ

ευτελίζουν τα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά επιτεύγματα της Εργατικής κυβέρνησης.

Στα πενήντα και πλέον χρόνια που παρακολουθώ την πολιτική στην Αυστραλία δεν έχω ξαναδεί τέτοια μονόπλευρη υποστήριξη ενός ηγέτη της αντιπολίτευσης που δεν έχει δώσει ακόμη δείγμα της πολιτικής του, ενώ λέει και ξελέει κατά το πού φυσά ο άνεμος, πολλές φορές εξοργίζοντας ακόμη και τους μεγαλοεπιχειρηματίες υποστηρικτές του Λίμπεραλ Πάρτι.

Στο μεταξύ, ενώ τα ΜΜΕ διαθέτουν μεγάλο χώρο και πολύ χρόνο για να εγκωμιάσουν τις αθλητικές επιδόσεις του αρχηγού της αντιπολίτευσης, προσπαθούν να εξοντώσουν την αξιοπιστία της ομοσπονδιακής κυβέρνησης με... σκάνδαλα

σμος όλος, αλλά επέτρεψε την είσοδο 300.000 εποχιακών και μόνιμων μεταναστών για να καλυφθούν οι ανάγκες των επιχειρήσεων!

Τα ΜΜΕ έχουν κολλήσει στον θάνατο τεσσάρων ανθρώπων που τοποθετούσαν τα μονωτικά μπatts σε ένα εκατομμύριο οροφές, επειδή δεν τους είχαν εκπαιδεύσει οι εργοδότες τους. Οι αργυρώνητοι κονδυλοφόροι, οι τηλεπαρουσιαστές και ραδιοεκφωνητές μόνο για φόνο δεν κατηγορήσαν τον αρμόδιο υπουργό, Πίτερ Γκάρρετ, που ίσως θα έπρεπε να βρίσκεται πάνω σε κάθε οροφή για να εκπαιδεύει τους αρχάριους εργάτες. Ομως δεν διάβασα, ούτε άκουσα τίποτε από τα ΜΜΕ για τον πρόσφατο τραγικό θάνατο του συμπάρκοικου ναυτεργάτη Σπύρου Φανού λες και δεν τον

γέννησε μάννα, αλλά ούτε δεκάδων τραγικών θανάτων κάθε χρόνο σε εργατικά δυστυχήματα.

‘Η μήπως δεν σκοτώνονταν εργάτες στα δώδεκα χρόνια με Λίμπεραλ κυβέρνηση;

Ο θάνατος και ενός ανθρώπου με οποιαδήποτε αιτία είναι τραγωδία και δεν παραβλέπουμε ούτε προς στιγμή τον πόνο συγγενών και φίλων των τεσσάρων ανθρώπων που σκοτώθηκαν ενώ εργάζονταν για το μεροκάματο, αλλά είναι δημοσιογραφική και πολιτική αθλιότητα η εκμετάλλευση του θανάτου τους.

Ο Τόνι Αμποτ, είναι αρχηγός της αντιπολίτευσης και κατ’ επέκταση ο εναλλακτικός πρωθυπουργός, γι’ αυτό ο πολιτικός λόγος του έχει ιδιαίτερη βαρύτητα και εγώ τουλάχιστον πολύ θα ήθελα να τον ακούσω για να τον συγκρίνω με τις κυβερνητικές πολιτικές. Θα ήθελα να τον δω ντυμένο να πει τί θα κάνει για τους συνταξιούχους και άλλους μικροεπιχειρηματίες και όχι αν θα πληρωθούν έξι μήνες χωρίς να εργάζονται επειδή γέννησαν γυναίκες με μισθό \$150.000 το χρόνο. Θέλω να γνωρίζω πώς θα μου εξασφαλίσει ένα κρεβάτι σε νοσοκομείο ή σε ένα γηριατρείο αν ποτέ τα χρειαστώ. Θέλω να γνωρίζω αν θα συνεχίσει την βελτίωση των υποδομών στα σχολεία, στους δρόμους, στα λιμάνια, στους σιδηροδρόμους που άρχισε η κυβέρνηση Ραντ, ή θα επιστρέψουμε στην περίοδο Χάουαρντ που μόνο μέλημα ήταν οι πλεονασματικοί προϋπολογισμοί για να μειώνονται οι φόροι των κροίσων. Θέλω να γνωρίζω αν θα συντονίσει την Παιδεία για να μην είναι από δέκα χωριά σ’ αυτή τη χώρα. Το αν είναι ο καλύτερος δρομέας, ποδηλάτης και κολυμβητής της χώρας, ειλικρινά πολύ λίγο με ενδιαφέρει.

* Φορολογικά

Επαναλαμβάνουμε την πρόταση για φορολογική κλίμακα και για τις επιχειρήσεις με στόχο να μην πληρώνουν το ίδιο ποσοστό φόρου οι μικροεπιχειρηματίες και τα πανίσχυρα μονοπώλια. Οι μικροεπιχειρήσεις είναι ουσιαστικά η σπονδυλική στήλη της οικονομίας τόσο στον τζίρο, όσο και στην προσφορά εργασίας. Είναι αδιανόητο, λοιπόν, να φορολογούνται οι μικροεπιχειρηματίες που έχουν υποθηκεύσει τα σπίτια τους, με τους κροίσους που εκμεταλλεύονται ξένα χρήματα.

* Καλό!

Ένας πολύ ηλικιωμένος ήταν ξαπλωμένος και αργοπέθαινε στο κρεβάτι. Ξαφνικά μύρισε το άρωμα του αγαπημένου του μπισκότου σοκολάτας να έρχεται από την σκάλα και την κουζίνα. Μάζεψε τις τελευταίες του δυνάμεις και ανασηκώθηκε από το κρεβάτι. Ακουμπώντας στον τοίχο, σιγά-σιγά βγήκε από το δωμάτιο

και με μεγάλη προσπάθεια κατέβηκε τις σκάλες πιάνοντας και με τα δύο χέρια τα κάγκελα. Λαχανιασμένος μπήκε στην κουζίνα. Εκεί ήταν απλωμένες εφημερίδες στο τραπέζι και επάνω ήταν ταψιά με εκατοντάδες μπισκότα. Ήταν στο παράδεισο; Ή ήταν μια τελευταία πράξη της αγάπης της αφοσιωμένης συζύγου του;

Για να φύγει σαν ευτυχισμένος άνθρωπος; Με μια τελευταία προσπάθεια πήγε στο τραπέζι. Με το γερασμένο χέρι του έπιασε ένα μπισκότο στην άκρη του τραπεζιού, όταν τον χτύπησε με μια σπάτουλα η σύζυγός του.

“Άστα αυτά” είπε “είναι για την κηδεία.”

Ακόμη ένα:

- Από τότε που άρχισα να παίζω στο χρηματιστήριο, τις νύχτες κοιμάμαι σαν μωρό παιδί.
- Έλα ρε!
- Σοβαρά σου μιλάω.
- Πώς κοιμάσαι δηλαδή;
- Κάθε μία ώρα ξυπνάω και κλαίω.

ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Και όμως δεν υπάρχει φιλότιμο!

Οι εκατοντάδες θεατρόφιλοι συμπάρκοικη που πήγαν στο Μαντουρίδειο Θέατρο για να γελάσουν με την κωμωδία “Υπάρχει και φιλότιμο”, με το αντίτιμο ενός εισιτηρίου δεν αγόρασαν μόνο δύο ώρες γέλιου, αλλά πήραν και δώρο μια αξιόπιστη πολιτική ανάλυση για τα αίτια που έσπρωξαν την πατρίδα μας στο χείλος της χρεοκοπίας και του διεθνούς εξευτελισμού.

Το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας και οι καταξιωμένοι θεατράνθρωποι που το απαρτίζουν είναι άξιοι συγχαρητηρίων για την επιλογή αυτής της κωμωδίας των Σακελλαρίου και Γιαννακόπουλου, ακόμη επίκαιρης ύστερα από μισό αιώνα περίπου.

Αρχής γενομένης από τον μεγάλο Αριστοφάνη, η κωμωδία είναι ο πιο σκληρός, αλλά και αποτελεσματικός τρόπος κριτικής κοινωνικών προβλημάτων όπως κάνουν στο «Υπάρχει και φιλότιμο» οι δύο σπουδαίοι θεατρικοί συγγραφείς του με την αποκάλυψη της μίζας, της ρέμουλας και της λαμογιάς που τελικά έστειλαν την πατρίδα μας στον τοίχο και τον λαό της στην ανέχεια.

Ο θεατής γελά με τα καμώματα των πολιτικών στην Ελλάδα, αλλά ουσιαστικά είμαστε για κλάματα, χωρίς να φταίει η πατρίδα μας και τ’ αδέρφια μας που θα πληρώσουν ακριβά τις μίζες, το λάδωμα, τα ρουσφέτια και τις κάθε λογής σπατάλες.

Το γέλιο που πρόσφεραν άφθονο οι σπουδαίοι ηθοποιοί μας, δεν μπορούσε να κρύψει τη θλίψη των σκεπτομένων θεατών από τις αποκαλύψεις “για τα σκουλήκια που ζουν μέσα στη σαπίλα”, όπως λέει ο πρωταγωνιστής, επειδή δεν υπάρχει στάλα φιλότιμο ανάμεσα στους πολιτικούς που κυβερνούν την πατρίδα μας και στα λαμόγια που υποστηρίζουν. Γι’ αυτό έγραψε ο ποιητής:

Δεν έχεις, Όλυμπε, θεούς, μηδέ λεβέντες η Όσσα, ραγιάδες έχεις, μάννα γη, σκυφτούς για το χαράτσι, κούφιοι και οκνοί καταφρονούν τη θεία τραχιά σου γλώσσα, των Ευρωπαίων περίγελα και των αρχαίων παλιάτσοι.

(Κ. Παλαμάς)